

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 3. Soldani felicitas & infelicitas à silijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

plum præſtaretur. Ibi inter vtrumque magna orta eſt contentio, vter petitionem faceret. Nolebat petere *Inuidus*, ne alter plus obtineret; nolebat *Auarus*, vt ipſi duplum obtingeret. diu ea lis tenuit; diu contentioſum inter ſeſe fumen traxerunt. Denique pertinacior fuit *Auarus*, malitioſior *Inuidus*: nam quia nullo pacto induci potuit *Auarus*, quidquam ſibi vt peteret ne minus peteret; *Inuidus*, ne alteri plus concederet, vnum erui ſibi radicitus oculum petijt, vt auarus ambos amitteret. Ita & ipſe malum ſibi creauit, & alterum damno multauit geminato.

II.
HISTORIAR
AUTHOR.

Ne quis hanc fabulam, ſupra verum, confictam eſſe exiſtimet, hodie hiftoriam dabo longè truculentiorẽ. Et hiftoriam de mirabilioribus vnam, ſatiſque teſtatam. Auctor enim illius eſt oculatus teſtis Ludouicus Romanus in libro Hodæporico de Perſia cap. 2. & 3. qui iter ſuum inijt An. Chriſti 1503. vt ipſe indicat, lib. 1. de Arabia c. 1. in patriam redijt An 1509. vt videre eſt in lib. 3. c. 42. & 44. Ob res in India bene geſtas, equeſtri eſt dignitate ornatus. vt ſcribit lib. 3. de India. c. 41. Editus eſt autem liber iſte Hodæporicus Auguſtæ An. M. D. XVIII. Hic igitur Author, lib. de Perſia cap. 2. deſcribit inſignem eius regionis ciuitatem *Ormus* dictam, quæ magnitudine ambitus, multitudine populi, opum affluentia, pretioſa illa margaritarum piſcatione nobiliſſima eſt; in portu eius ſemper trecentæ & ampliùs variorum mercatorum naues reperiuntur, quæ illuc è varijs regnis appellunt. Soldanus autem huius vrbiſ & inſulæ eſt Machometanus.

VII.
SOLDANI FE-
LICITAS, ET
INFELICITAS
A FILIIS.

Postquam locum deſcripſit Ludouicus iſte Romanus, cap. 3. teſtatur, talem, ſe inibi locorum verſante, & magnam partem ſpectante, tragædiam incidiſſe. Soldanus multis titulis felix, valetudine admodum bona, viribus Hercules, diuitijs Croeſus, delitijs Sardana- palus poterat haberi; veſtitu autem gemmatus pauo. Acceſſit ſuper omnia vxor fœcunda; liberi vndecim, *ſpes tanta neporum*; & erant maſculi omnes. Sed, vt nihil, in terris, omni parte beatum eſt, ita filius natu minimus illi ſpina fuit. Tanta enim videbatur eſſe ſimplicitate, vt ab omnibus paſſim pro fatuo haberetur. Hunc pater non dignabatur aſpicere; hunc mater nouercali odio perſequebatur; hunc fratres vbique ludos faciebant; hunc ipſi vernæ deſpectui habebant. Quanquam ignarus pater, aliunde ſibi impendens multò

mūltò maius malum cauere debuisset. Siquidem filius natu maximus, tanquam paternæ dignitatis hæres & successor, in delicijs parentum fuit, sed in odio populi ac totius ciuitatis. Quantò enim, maiore indulgentia fuit educatus, tantò in vitia pronior euasit. Nemo illum offendere, nemo audebat admonere, qui parentum gratiam perdere non uoluisset. Qualem ergo volebant, habere; voluptatibus deditum; crudelem, superbum, ambitiosum; qui denique, postquam omnes premere assuevit, supra se nullum uoluit pati, ne & ipse premeretur. Nimirum *nulla invidia tam prona ad inuidiam sunt, quam eorum, qui genus ac fortunas suas animis non æquant: quia virtutem ac aliorum bonum oderunt.* Quod odium in hoc etiam iuene gliscebat, in quo sanguis, non animus regius erat. Hi mores id illi nomen fecere, ut vulgò *catenatus diabolus* diceretur. *Diabolum* enim esse, de nequitijs censebant, sed *catenatum*, quia ei deerat suprema potestas, qua sola ligabatur, ne omnia auderet.

Quis superbum vidit, qui non esset ambitiosus? quis ambitiosum nouit, quem inuidia non comitaretur? quæ cum nihil aliud sit, quàm *tristitia de bono alterius, aut odium alienæ felicitatis, in quantum affirmatur diminuerè gloriam propriam*, in superbo maximè ac ambitioso huius tristitiæ odijque causam est inuenire. *Quoniam superbia comes est inuidia*, ait S. Augustinus, *fieri non potest, ut superbus non inuideat.* Immo S. Gregorius affirmat, inuidiam semper solere nasci ex superbia. Superbus ergo inuidet inferioribus, ne sibi æquentur; paribus, quia æquantur; superioribus, quia eis non æquantur. Sic, apud Lucanum, *Nec quenquam iam ferre potest, Cesaræ priorem, Pompeiusuè parem.* Nemo ergo securus est à superba inuidia, aut inuida superbia, neque subditi, neque æquales, neque maiores. Sic Dauidi Saul, Abeli Cain, Iosepho vndecim fratres, Liæ Rachel, & alij alijs inuiderunt; qui aut maiores erant, aut pares. Minori autem proprium est, inuidia tentari; quia hoc ipso, quia qui se minorem videt, in altero aliquid videt, quod excellit & ob quod dolet, se esse minorem. Vnde in Iob legimus: *Paruulum occidit inuidia.* Paruulum enim se ipsum iudicat, qui dolet alterum esse maiorem, quia ei non æquatur; vel parem, quia sibi æquatur: immo & *paruulus* est, quia timet inferiorem, ne sibi æquetur. Denique ut Comicus ait: *Est miserorum, ut malenolentes sint, & inuideant bonis,*

Tit. Liu. dec.
4. lib. 5.

IV.

INVIDIA SV-
PERBIAE CO-
MES.

S. Augustin.

l. II. de Genes.
ad tit. cap. 14.

D. Thom. 2. 2.
q. 36. a. 1.

S. August. in
Psalm 58.

S. Greg. l. 18.
Mor. c. 20. &

31. c. 31. La-
can. lib. 11.

S. Chrysof.
hom. 44. ad

pop. & 41 in
Matth.

Iob. 5. 2.

L

bonis,